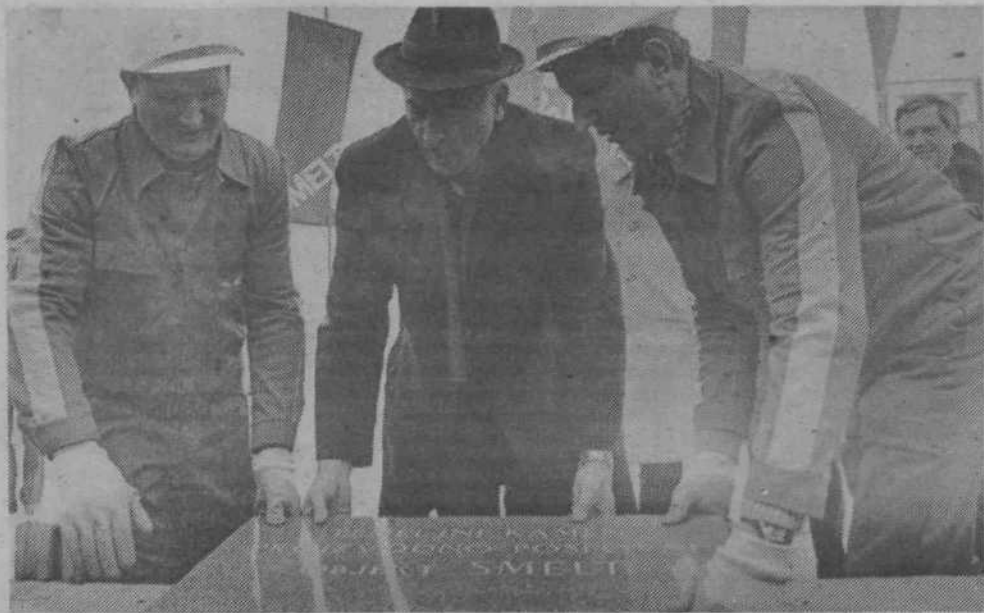

SMELTOVA NALOŽBA ZA POVEČANJE IZVOZA

Dosedanje izkušnje kažejo, da se za vsak ustvarjeni ameriški dolar Smeltovnega izvoza veče več kot 20 dolarjev izvoza njegovih poslovnih partnerjev, nosilcev tehnologije, dobaviteljev opreme ali izvajalcev del. Ta podatek smo lahko izvedeli pred nedavnim ob polaganju temeljnega kamna za novo Smeltovo proizvodno stavbo z več kot 12 tisoč kvadratnimi metri proizvodnih površin, ki bo zrasla ob Titovi cesti tik pred odcepom na severno obvoznico. Naložba, za katero je položil temeljni kamen predsednik slovenske gospodarske zbornice Marko Bulc, bo povečala delež Smeltovnega izvoza s sedanjih 67 na 81 odstotkov celotnega prihodka. Predvidena vrednost novega objekta znaša 820 milijonov dinarjev. Končan bo do tridesetletja leta 1985. Tako bo tudi zaradi nove proizvodne hiše, v kateri bodo predvsem učilnice za šolanje tujih kadrov, kemijski in tehnološki laboratorij in računalniški center, vrednost opravljenih izvoznih poslov v letu 1986 dosegla 250 milijonov ameriških dolarjev.

V. P.

SINDIKATI O STABILIZACIJSKEM NAČRTU

Spremljajmo tudi uresničevanje nalog!

Prvo med občinskimi vodstvi družbenopolitičnih organizacij je obravnavalo načrt uresničevanja dolgoročnega programa gospodarske stabilizacije v občini predsedstvo občinskega sindikalnega sveta. Na prvi ponovni seji so se ustavili le pri gospodarskem delu delovnega osnutka načrta. Seje so se udeležili tudi Marija Jeretina, članica republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije, Franc Hribar, predsednik mestnega sindikalnega sveta, in nekateri člani sveta za spremljanje in proučevanje dolgoročnega programa gospodarske stabilizacije pri občinskem sindikalnem svetu.

Sindikalisti so gospodarski del delovnega osnutka zelo dobro ocenili. Predvsem so ga pohvalili, ker je konkreten. Oblikovali pa so tudi vrsto pripomb nanj. Motilo jih je, da načrt ne predvideva načina spremljanja izvajanja posameznih nalog, saj smo podobne naloge bolj ali manj zapisovali že v resolucijah in drugih programih, pa še vedno niso uresničene. Načrt uresničevanja dolgoročnega programa gospodarske stabilizacije mora biti nekakšen opomnik in stalno vodilo za stabilizacijsko delo in obnašanje, zato mora predvideti tudi posledice za morebitno neodgovornost.

Najpomembnejši je v osnutku načrta vsekakor izvoz, zato so člani predsedstva občinskega sindikalnega sveta opredelili cilj – 20 odstotno povečanje deleža deviznih prilivov v celotnem prihodu –

kot zelo kakovosten, a uresničljiv le, če bodo imele organizacije združenega dela za usmeritev v izvoz tudi svoje ekonomske motive. Izvoz za vsako ceno bi bila vsekakor zelo kratkovidna opredelitev, saj bi pomenila, kot je dejal Oto Erman, razprodajo nacionalnega bogastva. Razpravljali so zelo podprli krepitve višjih oblik menjave. Motilo jih je med drugim tudi, da na področju zaposlovanja načrt ne predvideva zaposlovanja pripravnikov in delovnih invalidov. Zelo pa so negodovali nad tistim delom delovnega osnutka, ki obravnava zmanjševanje družbene režije. Bese-dilo, ki je napisano zapleteno in nerazumljivo – prav birokratsko, kaže, da si družbena režija še dolgo ne bo začela žagati veje, na kateri sedi.

Franc Hribar je v razpravi opozoril na tista področja našega življenja in dela, kjer bi lahko prav tako marsikaj privarčevali, pa se jih načrt ne dotika. »Zakaj se na primer ne zavzemamo za uvajanje skrajšanega delavnika in štirih izmen, kjer je to mogoče. Tako bi dosegli večjo zaposlenost, izkoristek in dohodek,« je dejal. Povsem smo tudi pozabili na kmetijstvo. Čeprav si v Ljubljani ne moremo preveč obetati od obdelovanja zemlje, pa vseeno ni zanemarljivo. Prav gotovo pa bi svoje mesto v stabilizacijskem programu lahko našli vsaj vrtničarji. Veliko bi lahko prihranili tudi z bolj organiziranim zbiranjem sekundarnih surovin ter z dejan-

skim omogočanjem nekaterim, predvsem storitvenim obrtnikom, da bi lahko najemali zdaj predrage lokale ter uresničili zapisane cilje v malem gospodarstvu.

Pred nami so torej smeje naloge, a zaključimo naj z mislijo Živka Rusa, da se bo moralo za njihovo dosledno uresničitev marsikaj spremeniti tudi v glavi ljudi in predvsem v našem obnašanju.

VIDA PETROVIČ

BEŽIGRAJČANI V DRAŽGOŠAH

Po stezah partizanske Jelovice

V spomin na znamenito dražgoško bitko so bile v nedeljo, 8. januarja, 27. zimskošportne prireditve »Po stezah partizanske Jelovice«. Nastopili so smučarji, pohodniki, patrulja enot JLA, milice in teritorialne obrambe, kombinirane patrulje ZRVS in ZSMS ter taborniki in cicibani iz vse Slovenije. Na prvem teku smučarskega pokala »Maršal Tito« pa so nastopili tudi tekmovalci iz drugih republik.

Kombinirane šestčlanske ekipe, sestavljene iz članov ZRVS in ZSMS so imele 10. jubilejno tekmovalstvo »Pohod po poti narodnega heroja Lojzeta Kebeta«. V Kropi, kjer je bila otvoritev tekmovalstva, so se ekipe pomerile v reševanju nalog iz topografije, teme vod v zasedi na začasnem zasedenem ozemlju za člane ZRVS, za člane ZSMS pa poznavanje dražgoške bitke in narodne

zaščite ter streljanju z malokalibrsko puško. Pohod, dolg 9 km, je potekal iz Kroke po cesti, mimo spomenika narodnega heroja Lojzeta Kebeta do cilja v Dražgo-

šah. Tekmovalo je 39 ekip, bežigradska ekipa je zasedla 31. mesto, v sestavi: Tone Ančnik, Renato Korenčan in Darko Peterka – člani ZRVS in Štefan Gonza,

Žarko Cirovič in Robert Puš – člani ZSMS.

Patruljnega teka s streljanjem z avtomatsko puško za enote TO Slovenije se je udeležilo 35 moških ekip in 2 ženske. Naša ekipa teritorialne obrambe je osvojila 25. mesto.

Pred spomenikom v Dražgošah je tekmovalcem in številnim izletnikom spregovoril predsednik republiške konference SZDL Franc Šetinc. Sledil je lep kulturni program in podelitev priznanj najboljšim posameznikom in ekipam.

Manifestativno športne prireditve v Dražgošah so se poleg tekmovalne ekipe ZRVS-ZSMS udeležili tudi številni Bežigradjani. Že v zgodnjih urah so se z avtobusom pripeljali do Kroke, od tam pa so se peš napotili v Dražgoše.

DUŠAN REBOLJ

V ŠIŠKO

Še bomo hodili po Vodovodni cesti

Bližnjica v Šiško – Vodovodna cesta – spet buri duhove. Govorice o ukinitvi tega prehoda pa so preuranjene, čeprav prometna povezava na tem mestu v (daljini) prihodnosti ni predvidena. Ludvik Jarc (Soseska) in Peter Dornič (skupščina občine) sta povedala, da Vodovodna cesta na teh nekaj desetih metrih ni asfaltirana zato, ker je površina med progo in Slovenčovo cesto na tem odseku namenjena razvoju Avtohiše Ljubljana in RSNZ. Dogovorjeno je bilo, da te cestne povezave s Šiško ne odpravijo, dokler ne bo zgrajena nova cesta za promet motornih vozil, ki bo povezovala obe občini – to smo z iz-

gradnjo severne obvoznice in servisnih cest ob njej dobili. Republiška prometna inšpekcija pa je v vseh občinah, kjer teče kamniška proga, predlagala zmanjšanje števila prečkanj te vse bolj prometne proge, saj je nezgod kar precej. Ta pobuda je seveda usklajena z načrti za odpravo podaljška Vodovodne ceste in ukinitve železniškega prehoda.

Kdaj? Za motorni promet zdaj ni več ovir, saj novo cestno povezavo s Šiško imamo, vprašanje pa so pešci, saj na dolgem odseku med Drenikovo in severno obvoznico lahko legalno prečka-

jo kamniško progo le po Vodovodni cesti. Ideja za rešitev problema je dobra: prehod za pešce (nadhod nad progo) je predviden na poti spominov in tovarištva v podaljšku Tolstojevе ulice med Tovarno kovinske galanterije in Ljubljanskimi mlekararnami. Odgovor na vprašanje kdaj, pa je v težkih gospodarskih pogojih odvisen od denarja in od dogovora med občinama Bežigrad in Šiška ter odborom za izgradnjo poti spominov in tovarištva. Do takrat pa so lahko tisti, ki se vozijo ali hodijo v sosednjo občino po Vodovodni cesti brez skrbi. Ne bo jim treba delati ovinkov!

S. D.

Zahvala

ODBOR ZA IZGRADNJO POTI SPOMINOV IN TOVARIŠTVA PRI MK SZDL LJUBLJANA se ob zaključku leta 1983

zahvaljuje

vsem podpisnikom Družbenega dogovora in Samoupravnih sporazumov za financiranje te velike družbene akcije, ki so v minulem obdobju in tudi v letošnjem letu redno izpolnjevali prevzete obveznosti. Brez njihove pomoči in pomoči vseh udeležencev delovnih akcij ne bi mogli zgraditi 28 km od 34 km tega »zelenega prstana« okrog Ljubljane.

Odbor ob tej priložnosti vabi k sodelovanju za dokončno izgradnjo tudi tiste delovne kolektive in skupnosti, ki so doslej stali ob strani; z združenimi močmi bomo lažje dokončali skupno akcijo in ob 40-letnici osvoboditve Ljubljane izročili Pot v uporabo prebivalcem našega mesta-heroja.